

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:- ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ପଦ୍ମ ଫୁଲ ସମାନ ପବିତ୍ର ହୁଅ, ଏକମାତ୍ର ବାବାଞ୍ଜୁ ମନେ ପକାଅ, ଏହା ହିଁ ଗୁପ୍ତ ମେହନତ ଅଟେ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିବା ମାତ୍ରେ ହିଁ କେଉଁ ପ୍ରକାର ପ୍ରଭେଦ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ?

ଉତ୍ତର:- ଉକ୍ତିରେ ଭଗବାନଞ୍ଜୁ ପାଇବା ପାଇଁ କେତେ ଦ୍ଵାର-ଦ୍ଵାର ଘୁରି ବୁଲୁଥିଲୁ, କେତେ ଆଘାତ ପାଉଥିଲୁ । ଏବେ ଆମକୁ ସିଏ ମିଳିଗଲେ । (୨) ତା’ ସହିତ ଦୟା ଆସୁଛି ଯେ ବିଚରା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ଘୁରି ବୁଲୁଛନ୍ତି, ରାସ୍ତା ଖୋଜୁଛନ୍ତି । ବାବା ଆମକୁ ଏଣେ ତେଣେ ଖୋଜିବାରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ । ଆମେ ବାବାଞ୍ଜୁ ସାଥରେ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛୁ ।

ଗୀତ:- ଆଜ ଅନ୍ୟେରେ ମୈଁ ହେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଉକ୍ତମାନେ ସମରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ପଟେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିସାରିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଞ୍ଜୁର ପରିଚୟ ମିଳିସାରିଛି । ଉକ୍ତମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଘୁରି ବୁଲୁଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ତ ଘୁରି ବୁଲୁନାହିଁ । କେତେ ତପାତ୍ ରହିଛି । ବାବା ତୁମ ପିଲାମାନଞ୍ଜୁ ସାଥରେ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଗୁରୁମାନଞ୍ଜୁ ପଛରେ, ତୀର୍ଥଯାତ୍ରୀ ମେଳା ମହୋତ୍ସବରେ କେତେ ଘୁରି ବୁଲୁଛନ୍ତି । ତୁମର ବୁଲିବା ଏବେ ସରିଯାଇଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏହିପରି ବୁଲିବାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ଯେପରି କଲ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ବାବା ଆସି ପାଠ ପଢ଼ାଇଥିଲେ ଅଥବା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଫ ବ୍ୟକାର ଉପରେ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ । କୁହାଯାଇଥାଏ ମାୟାକୁ ଜିତିଲେ ଜଗତକୁ ଜିତିବ । ଫ ବ୍ୟକାର ରୂପୀ ରାବଣକୁ ମାୟା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ମାୟା ଆମର ଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଧନ ସମ୍ପଦତିକୁ ମାୟା କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ଲେଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ ଫ ବ୍ୟକାର ରୂପୀ ରାବଣ ବା ମାୟା.... ତେବେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହାର କିଛି ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରିବେ । ନଚେତ୍ କିଛି ବି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ମାୟାକୁ ଜିତିଲେ ଜଗତକୁ ଜିତିପାରିବ । ଏଥିରେ ଯାଦବ ଏବଂ କୌରବ ମାନଞ୍ଜୁର କିମ୍ବା ଅସୁର ଏବଂ ଦେବତାମାନଞ୍ଜୁର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଏଠାରେ ସ୍ଵଥୁଲ ଲଢ଼େଇ ହେଉ ନାହିଁ । ଗାୟନ କରିଥାନ୍ତି ଯେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ମାୟା ରାବଣ ଉପରେ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଜଗତଜିତ୍ ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ବିଶ୍ଵକୁ ଜଗତ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସାରା ବିଶ୍ଵ ଉପରେ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବା ପାଇଁ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ସର୍ବବଶକ୍ତିମାନ ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ତ ପିଲାମାନଞ୍ଜୁ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ - ବାବାଞ୍ଜୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ପାପ ଭୟ ହୋଇଥାଏ । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ବାବାଞ୍ଜୁ ମନେ ପକାଇବା । ବାବାଞ୍ଜୁ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ବିକରମ୍ପ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେ ଖୁସିରେ ରହିବ । ପତିତ-ପାବନ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ପବିତ୍ର କରାଇବା ପାଇଁ, ତେବେ ପୁଣି ଆମେ ବିକରମ୍ପ କାହିଁକି କରିବୁ । ତେଣୁ ନିଜ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟମାନଞ୍ଜୁର ହିଁ ବୁଦ୍ଧ ଅଛି ନା । ଏଥିରେ ଲଢ଼େଇ ଆଦି କିଛି କରିବାର ନାହିଁ କେବଳ ଫ ବ୍ୟକାର ଗୁଡ଼ିକୁ ଜିତିବା ପାଇଁ ବାବାଞ୍ଜୁ ମନେ ପକାଇବା । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ହିଁ ଏଥିରେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ମାୟା ଦୀପ ଲିଭାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତୋଷା ଆଣିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଲଢ଼େଇର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ଦେବତାମାନଞ୍ଜୁର ରାଜ୍ୟ ହେବ । ସେଠାରେ କେହି ଅସୁର ରହିବେ ନାହିଁ ।

ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ଅଟୁ । ଯେଉଁମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳର ଅଟନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ନିଜକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବୋଲି ଭାବିଥାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ବାବା ଆମ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ବସି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ପତିତ-ପାବନ ସଦଗତି ଦାତା ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ସ୍ଵର୍ଗର ସ୍ଵାପନ କରୁତା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ଏକଥା ବିଦେଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବେ, ଏମାନେ ତ ସେହି ସିନ୍ଧିର ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର

କୁମାରୀମାନେ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରି ଦେଖାଇବୁ । ଏହି କଥା ଆତ୍ମା ଶରୀର ଦ୍ଵାରା କହୁଛି ନା । ଆତ୍ମା ଶୁଣୁଛି ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଛି । କଳପ-କଳପ ବାବା ହିଁ ଆସି ଏହି ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଗୁପ୍ତ ଅଟନ୍ତି, କାହାକୁ ଏକଥା ଜଣାପଡୁନାହିଁ । ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତଥାପି କୋଟିକରେ କେହି ଜଣେ ହିଁ ଏକଥା ବୁଝୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଜାଣୁଛୁ ଯେ ଆମର ଅଲଗାଭାବର ପାର୍ଟ ଅଟେ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ତୁମେ ହିଁ ରାଜ୍ୟ ନେଉଛୁ ଆଉ କେହି ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ ତୁମ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ରାଜ୍ୟ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ଏବେ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ ବୋଲାଉଛନ୍ତି । ଜନଗଣନାରେ ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୁ ଲେଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ଆମେ ଯାହା ବି ନାମ ରଖୁ, ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲୁ । ସେମାନେ ଦେବୀ ଧର୍ମ ଭରଷ୍ଟ, କର୍ମଭରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁ ନାମ କାହିଁକି ରଖାଯାଇଛି - ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଦରକାର ଯେ ତୁମେ କୁହୁ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ କିଏ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏହା ତ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ନାମ । କେହି ହେଲେ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛୁ ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରିୟ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । କହିଥା'ନ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦେବୀ-ଦେବତା ନମଃ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଲେ ସର୍ବୋଚ୍ଚତମ ନମ୍ବର ୧ । ବାସ୍ତବରେ ସ୍ଵର୍ଗ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ କୁହାଯାଏ । ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ରାଜ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ଅଧାକଳପ ରାମରାଜ୍ୟ, ଅଧାକଳପ ହେଲା ଆସୁରୀ ରାଜ୍ୟ । ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ମନ-ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଆମକୁ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ? ପବିତ୍ର ତ ନିର୍ଗତି ରହିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଏହା ଉପରେ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ପବିତ୍ର ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ପଦ୍ମ ଫୁଲର ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ପଦ୍ମ ଫୁଲ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ତୁମ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ହଠାତ୍ ମାନେ ତ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ କମଳଫୁଲ ସମାନ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଜର ନିବୃତ୍ତି ମାର୍ଗର ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଘରଦ୍ଵାର ଛାଡି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଉଭୟ ସନ୍ନ୍ୟାସର ତୁଳନା କରିପାରିବ । ପରବୃତ୍ତିମାର୍ଗରେ ରହିଲାବାଲାଙ୍କର ଗାୟନ ଅଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ଏହି ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ସାହାସ ରଖି ପଦ୍ମଫୁଲ ସମାନ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ନିଜର ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ହିଁ ରୁହ । ହବର ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ଘରଦ୍ଵାର ଛାଡି ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ତେର ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ଦେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ପରଥମେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଥିଲେ, ଏବେ ତ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମାରେ ବି ଏହିପରି ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନୟ ରହିଛି । ପୁଣି ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହିଁ ହେବ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆର ବିନାଶ ତ ନିର୍ଗତି ହେବ । ଛୋଟ-ଛୋଟ କଥାରେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରକୁ ଧମକ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଏପରି ନ ହେବ ତେବେ ବଡ଼ ଲଢେଇ ଲାଗିଯିବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛୁ କଳପ ପୁରବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଯେତେବେଳେ ମୁସଲ ବାହାରିଲା, ଏପରି ହେଲା.... ପୁଣି ହୋଲିରେ ମଧ୍ୟ ତା'ର ନାଟକ କରିଥା'ନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ମୁସଲ ଏକ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ହିଁ ଅଟେ ଯାହାଦ୍ଵାରା ବିନାଶ କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯାହା କିଛି ବିତିଯାଇଛି ତାହା ପୁନର୍ବାର ହେବ । ବନି ବନାୟୀ ବନ ରହୀ... ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା ହୋଇଥିଲା ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ରହସ୍ୟ ରହିଛି । ଏହା କେବଳ କହିବାର କଥା ନୁହେଁ । ଏଥିରେ କାହାକୁ ଦୋଷ ଦେଇପାରିବା ନାହିଁ । ଡ୍ରାମାରେ ଏହି ପାର୍ଟ ରହିଛି । ତୁମକୁ କେବଳ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ଡ୍ରାମା ତ ଅନାଦି ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ଡ୍ରାମାର ଭାବି କ'ଣ, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ବୁଝିଗଲଣି । ଏହା କଳିଯୁଗ ଅନ୍ତ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଦିର ସଂଗମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଏହାକୁ ହିଁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ଆଦିକାଳି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗ ବିଷୟରେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଉଛି । ଏହି ଯୁଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚତମ ପୁରୁଷ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ସତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଉଚ୍ଚତମ ହୋଇଯିବେ । ଏବେ ସମସ୍ତେ ତମୋପ୍ରଧାନ କନିଷ୍ଠ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକୁ ବି ତୁମେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝୁ । କଳିଯୁଗ ଶେଷ ହୋଇ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆସିବ ପୁଣି ଥରେ ଜୟ-ଜୟକାର ହୋଇଯିବ । କାହାଣୀ ଶୁଣାଯାଇଥାଏ ନା । ଏହା ତ ସହଜରୁ ସହଜ କଥା । ମିଛ କାହାଣୀ ତ ବହୁତ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ନିଜେ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତୁମେ ମୋର ମହିମା ଗାୟନ କରି ଆସିବୁ । ଏବେ

ବାସ୍ତବରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସୁଖଧାମ ଏବଂ ଶାନ୍ତିଧାମର ରାସ୍ତା ବତାଉଛି । ସଦ୍‌ଗତିକୁ ସୁଖ ଗତି, ଦୁର୍‌ଗତିକୁ ଦୁଃଖ ଗତି କୁହାଯିବ । କଳିଯୁଗରେ ଅଛି ଦୁଃଖ, ସତ୍‌ସଂସାରରେ ରହିଛି ସୁଖ । ଏକଥା ବୁଝାଇଲେ ସମସ୍ତେ ବୁଝିଯିବେ । ଆଗକୁ ଗଲେ ବୁଝିଚାଲିବେ । ସମୟ ବହୁତ କମ୍ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ । ଯଦି କଲେଜକୁ ଯାଇ ତୁମେ ବୁଝାଇବ ତେବେ ଏହି ଉପାଦାନକୁ ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବେ । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଉପାଦାନର ଚକ୍ର ଘୁରି ଚାଲିଛି ଆଉ କୌଣସି ଦୁନିଆ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ଦୁନିଆ ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ତାରକା ଆଦିକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସେଠାରେ କିଛି ନାହିଁ । ଈଶ୍ଵର ଏକ, ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ଏକ ଏବଂ ଏହା ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଅଟେ, କେବଳ ଦେହର ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି । କେତେ ବିଭିନ୍ନତା ରହିଛି । ସତ୍‌ସଂସାରରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଧର୍ମ ଥିଲା, ତାକୁ ସୁଖଧାମ କୁହାଯାଉଥିଲା । କଳିଯୁଗ ହେଲା ଦୁଃଖଧାମ । ଏହା ସୁଖ ଏବଂ ଦୁଃଖର ଖେଳ ଅଟେ ନା । ବାବା କ'ଣ କେବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇପାରିବେ । ବାବା ଆସି ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଯିଏ ଦୁଃଖହରତା ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ପୁଣି କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇପାରିବେ କି । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଲା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଫ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରବେଶତା ହୋଇଛି ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ବିଶ୍ଵର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ରହସ୍ୟ ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯାଇଛି । ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏହି କଥା ଶୁଣୁଛ, ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ପାଠପଢ଼ା ଅଟେ । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିଛି । ସେହି ସମୟ ଭିତରେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । ଧିରେ ଧିରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପାଇବାର ରାସ୍ତା ତ ଏହିମାନେ ହିଁ ବତାଉଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ଆଉ କେହି ହେଲେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପାଇବାର ରାସ୍ତା ବତାଉ ନାହାନ୍ତି । ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପାଇବାର ରାସ୍ତା ଈଶ୍ଵର ହିଁ ବତାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ସନ୍ଦେଶ ଦେଲାବାଲା ଅଟ । କଲ୍‌ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଏବେ ହେବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରାଇ ଚାଲିବେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ । ରାୟ ଦେବା ଦରକାର - ବାବା ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଏହି ଚିତ୍ର ରହିବା ଦରକାର, ଏହା ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବେ । ବାବା ଏଥିପାଇଁ କମ୍ ଚିତ୍ର ରଖିବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ବହୁତ ଛୋଟ ଛୋଟ ସେଣ୍ଟର ମାନ ରହିଛି । ସେଠାରେ ୫-୬ଟି ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ମୁଦ୍ରିତ ରଖିପାରିବ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଘରେ-ଘରେ ଶୀତା ପାଠଶାଳା ହେଉ । ଏପରି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ଗୋଟିଏ କୋଠାରେ ସବୁ କିଛି ଚଳାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ମୁଖ୍ୟ ଚିତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ରଖିଛ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉପାଦାନ ମିଳିଯିବ । ବାସ୍ତବରେ ଭଗବାନ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ତାଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ମିଳୁଛି? ଭଗବାନଙ୍କୁ ବାବା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ବହୁଳମାଥ ବାବା ବୋଲି କହିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧ ବାବା ମଧ୍ୟ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଶିବ ବାବାଙ୍କ ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ସେହି କଲ୍‌ପ ପୂର୍ବର ଉପାଦାନ ଯଦ୍ଵୟ । ଅବିନାଶୀ ବାବା ଶିବ ଏହି ଯଦ୍ଵୟ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ବରହମାତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ବରହମାତ୍ମା ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସ୍ଵାଧୀନା କରିଛନ୍ତି । ଏହା ହେଲା ରାଜଯୋଗର ଉପାଦାନ ଏବଂ ଏହା ଯଦ୍ଵୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ସାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ଆହୁତି ପଡ଼ୁଛି । ସିଏ ହିଁ ଜଣେ ଯିଏକି ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ଏବଂ ଉପାଦାନ ସାଗର ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଆଉ କେହି ହେଲେ ନାହାନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ଯଦ୍ଵୟ ରଚନା କଲେ, ଚାରିପାଖରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ରଖିଥାନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଆହୁତିର କୁଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ହେଉଛି - ଉପାଦାନ ଯଦ୍ଵୟ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ନକଲ କରିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ କୌଣସି ସ୍ଵପ୍ନ ଜିନିଷ ଆଦି ତ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅନାଦି ଅବିନାଶୀ ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି, ଅବିନାଶୀ ଉପାଦାନ ମିଳିଛି, ଏକଥା ଆଉ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ଦୁନିଆର ଆହୁତି ପଡ଼ିବ, ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ମନରେ ଏହି ଖୁସି ତ ରହିଛି ଯେ ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ଵାଧୀନା ହେଉ, ଏହା ତ ବହୁତ ଭଲ କଥା । କିନ୍ତୁ ତାକୁ ଯିଏ ସ୍ଵାଧୀନା କରିବେ ତାହା ନିଜ ପାଇଁ ହିଁ କରିବେ ନା । ସମସ୍ତେ ନିଜ ପାଇଁ ହିଁ ପରିଶ୍ରମ କରିଥାନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ମହାଭାରତ ଲଢ଼େଇ ମଧ୍ୟ ଏହି ଯଦ୍ଵୟର ପ୍ରଭାବରେ ଘଟିଛି । କେଉଁଠି ସେହି ସ୍ଵପ୍ନ ସୀମିତ କଥା, କେଉଁଠି ଏହି ବିଶାଳ ଯଦ୍ଵୟର କଥା ରହିଛି । ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଯେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତ ବାବାଙ୍କୁ ନ ଜାଣିଛ, ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମର ସବୁ କିଛି ଗୁପ୍ତ ଅଟେ । ଆତ୍ମାମାନେ ଯେଉଁ ହିଂସରକ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅହିଂସକ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କାହା ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯେବେ ଫ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦାନ ଦେବ ତେବେ ଗ୍ରହଣ

ଛାତିଯିବ, ଏହି ଝ ବିକାର ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସମସ୍ତେ କଳା ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ପୁଣି ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପଦନ୍ନ, ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିପରି ହେବା - ଏହି କଥା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଏହିପରି କିଏ କରାଇଲେ? କେହି ଗୁରୁ ମିଳିଗଲେ? ଇଏ ତ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ଥିଲେ । ନିଶ୍ଚିତ ଇଏ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ଭଲ କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଭଲ ଜନ୍ମ ମିଳିଲା । ଭଲ କର୍ମ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଭଲ ଜନ୍ମ ମିଳିଥାଏ । ବରହମା ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥରେ ନିଶ୍ଚିତ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ବରହମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ହେଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କର ହେଲ ଏବଂ ଜୀବନମୁକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଗଲ । ସେଠାରେ ରାଜା ପ୍ରଜା ସମସ୍ତେ ଜୀବନମୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ବି ଆସିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ, ସମସ୍ତ ଆଧାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ ରହିଛି । ତେବେ ଆମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି କାହିଁକି ଉଚ୍ଚ ପଦ ନ ପାଇବୁ । ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ଥାବ କରିବା ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ରୂପକ ସିଂହାସନରେ ବସିପାରିବୁ । ବାବା କୌଣସି କିଷ୍ଟ ଦେଉନାହାନ୍ତି । ଅବଳାମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ମେହନତ କରାଇବେ । ବାବାଙ୍କର ସ୍ଥାବ ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ଅଟେ । ଜ୍ଞାନ ତ ପରତ୍ସକ୍ଷ ହୋଇଯାଇଥାଏ । କୁହାଯାଏ ଏହାଙ୍କର ଭାଷଣ ତ ବହୁତ ଭଲ, କିନ୍ତୁ ଯୋଗରେ କେତେ ଜମା କରିଛନ୍ତି? ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି? କେତେ ସମୟ ସ୍ଥାବ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କରି ସମ୍ପତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ । ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ କଲ୍ପ-କଲ୍ପ ଆତ୍ମିକ ବାବା ଶିବ ହିଁ ଆସି ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଉ କେହି ବି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆରଜ୍ଞା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଅବିନାଶୀ ଉତ୍ତମାର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖି କାହାକୁ ହେଲେ ବି ଦୋଷୀ କରିବାର ନାହିଁ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥରେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଛି ।

(୨) ଡବଲ ଅହିଂସକ ହେବା ପାଇଁ କେବେ ହେଲେ କାହା ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରିବାର ନାହିଁ । ବିକାରଗୁଡ଼ିକର ଦାନ ଦେଇ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପଦନ୍ନ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଦୁର୍ବଳତା ଠାରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେଉଥିବା ସଦା ସ୍ନେହୀ ଭବ ।

ଯେପରି ସ୍ନେହୀ ଆତମା ସ୍ନେହରେ ଭରପୁର ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ନିଜର ସବୁ କିଛି ଅର୍ପଣ କରିଦେଇଥାଏ, ସ୍ନେହୀକୁ କିଛି ବି ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ଭାବିବାକୁ ପଡି ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଯାହା ବି ନିୟମ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣୁଛ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ବା ସର୍ବ ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ସହଜ ଉପାୟ ହେଲା - ସର୍ବଦା ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ହୁଅ । ଯାହାର ସ୍ନେହୀ ଅଟ, ଯଦି ନିରନ୍ତର ତାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରହିବ ତେବେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନର ରଙ୍ଗ ଲାଗିଯିବ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହୋଇଯିବ, କାହିଁକିନା ସ୍ନେହୀ ଆତମାକୁ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ ସ୍ଵତଃ ମିଳିଯାଇଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ନିଶ୍ଚୟର ମୂଳଦୁଆ ମଜବୁତ ଅଛି, ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥିତ ଇଗାରା:- ଏବେ ନିଜର ଦାତା ସ୍ୱରୂପକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କର ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସବୁ ଆତ୍ମମାନେ ଭିକାରୀ ରୂପରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ କିଛି ନା କିଛି ମାଗି ଚାଲିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରେ ବା ମନ ଭିତରେ ଏହି କଥା ରହୁଛି ଯେ ଆମକୁ ଏଇଆ ଦିଅ, ସେଇଆ ଦିଅ । କେହି ଯଦି ଧନର ଭିକାରୀ, ଆଉ କେହି ସହଯୋଗ ପାଇବାର ଭିକାରୀ, କେହି ପୁଣି ସମ୍ବନ୍ଧର ଭିକାରୀ, ଆଉ କେହି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ପାଇବାର ଭିକାରୀ, କେହି ଟିକିଏ ନିଦ୍ରା ପାଇଁ ବା ଆରାମ ପାଇବା ପାଇଁ ଭିକାରୀ ଅଟେ ତ ଆଉ କେହି ନିଜର ଅନୁଗାମୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଭିକାରୀ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମାଷ୍ଟର ଦାତା ହୋଇ ନିଜର ଶୁଭଭାବନାର ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଭିକାରୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କ୍ଷୁଧା ନିବାରଣ କର ।